

246

Διαθήκη

φ. 140^v - 141^r

/ Φ 143

/ 'Εβγαλμένος ό πόντο δια τόν Νικολάκη από τήν
 αδελφήν του / ακόμη έβγαλμένο από τόν γαμπρό
 της Φραντζισκάκη Γιουστινιάνο / και πάλι από
 Φρατζικάκη —

/ + Είς δόξαν του αιώνιου Θεού ήμῶν αμήν. 1682/ έν μηνί 'Ιουλίου κα[τά
 τόν παλαιόν] είς τόν άρ[χοντικόν] / του πολλά έκλαμπρου άφέντην Μαρκέτου Κορο-
 νέλλου έπειδή και ουδείς των ανθρώ / πων οΐδεν τήν τελείωσιν αυτού ουδέ τήν ήμέ-
 ραν ουδέ τήν ώρα κατά του Κυρίου τόν λόγο / δια τουτον και ή άρχόντισσαν του
 άνωθεν άρχου κυρία Μαργέτα εύρισκομένη είς / κλίνη κατάκοιτην άσθενής μέν τῷ
 σώματιν υγιής δέ τῷ νοεΐν και φρονήματιν σω / ον γάρ έχειν τόν νοῦ άκεραία τή
 γλῶττα καθαρά τάς ακοάς και τάς έτέρας της αίσθή / σεις χάριτιν Χριστού μά φο-
 βιζαμένη τόν άωρον θάνατο μέν τήν καταλάβη αίφνίδια και μένει άδιόρθωτη / έπρο-
 σκά / λεσεν έμέ / να τόν ύπο / γράφοντα / νοτάριον / ίνα δια της / τοιούτης δι / αθή-
 κης διορ / θωθήσεται / και έν μπρώτοις άφήνει πᾶσιν τοῖς έν χριστιανοῖς τήν έν
 Κυρίου ά / γάπη και τετελειωμένη συνχώρεσιν έπειτα ζητεΐν και αυτήν τά όμοια
 παρ' αυ / τῶν είτα πρώτον άφήνει των άρχοντόπουλών της τήν εύχήν του άφέντη
 του Χριστού και / της κυρίας Θεοτόκου και τήν έδικήν της έπειτα άφήνει του άρχον-
 τούπουλουν της του Νι / κολάκη τήν καυχάρα του 'Αγίου Νικολάου είς τόν Μπαρα-
 τρέχον και τόν χωράφιν του / Ματζαμα όπου έχειν είς τές 'Ενγγαρές και τόν χωράφιν
 του Μάρκου και αυτόν είς τές 'Εν / γγαρές ακόμα και τόν περιβόλι όπου έχου είς
 τήν μονή στοῦ Χοΐρου τόν Ργιάκα καθώς / εύρίσκεται ακόμα και τόν άμπέλι όπου έχουν
 είς τόν Κινίδαρον ακόμα και τόν άμπέ / λι του Δεμάτου ακόμα έτερον άμπέλιν όπου
 έχου είς τ' 'Αϋψά μέ ποτιστικόν / καθώς εύρίσκεται. Είτα άφήνει και της άρχοντο-
 πούλας της κυρίας Μπενε / τίνας πρώτον τά ίδια σπίτια όπου κάθονται στο Κάστρον
 καθώς εύρίσκουν / ται μέ κασέλες τος και μέ όλες τος τίς σιρμές όπου έχει μέσαν
 είτα τά σπίτια / τῶν Καμπώνω μέ τόν περιβόλιν τος και μέ τόν μύλον και τριόν και
 μέ όλες τος τές πε / ριοχές και εκείνα ως καθώς εύρίσκονται ακόμα τόν τόπο του
 Γρα / μπούτιου μέ έντριτίες και περιβόλια πάσκουλα και μέ πᾶσαν του άλλα / δικαιώ-
 ματα ακόμα τίς έντριτίες των Μποταμίδων τήν μπάρτην της όλη / μέ πᾶσαν τος
 δικαιώματα είτα και τόν άμπέλι της Κορονέλλισσας είς τόν 'Αγερ / σανί καθώς εύρί-
 σκεται και αυτόν ακόμα τόν άμπέλι του 'Αγίου Σιδέρου / και μέ τήν καυχάρα καθώς

εὐρίσκονται καὶ αὐτὰ ἐδικάν της ἀκόμα καὶ τὸ χω / ράφιν τζ' ἀφεντζίας ἡ πάρτην
της καὶ αὐτὸν ἐδικόν της ἀκόμα καὶ τὰ ἀμπέ / λια τῷ Βόθρω μὲ ποτιστικὰ καὶ αὐτὰ
δικάν της ἔτι τὸν μύλον τῆς μονῆς μὲ ἄλλον / ἐμισὸν μὰ χαλασμένο καὶ μὲ τὸ περι-
τόλι τοῦ μύλου τοῦ χτισμένου μὲ τὰ δέντρι ποὺ ἔ / χειν μέσαν ἀκόμα καὶ ὅ,τιν ροῦχα
τῆς εὐρίσκονται καὶ μάλαμα καὶ ἀσήμι μαρ / γαριτάρι καδενέτα ὅλα ὅσαν καὶ
ἐχην ὅλα ἐδικάν της ἀκόμα καὶ ζῶ / α ἑκατὸν ποὺ εὐρίσκονται εἰς τὸ Γραμπούτην
ὅλα ἐδικάν της καὶ ἄλλα πενήντα ὅπου ἔχουσιν εἰς τὸν / ντόπον τοῦ Σκεπονιοῦ ἀκόμα
καὶ τοῦ Νικολάκην ζῶα πενήντα καὶ αὐτὰ εἰς τὸ Σκεπόνι / τὰ δὲ ἀποδέλοιπα ὅπου
ἐθέλασιν εὐρεθῆν εἰς τὸν καδέρνο τοῦ ἀφέντη τοῦ Μαρ / κέτου νὰ εἶναι τοῦ υἱοῦ
τος τοῦ Γερμανάκην. "Οθεν λέγειν ἡ ἄνωθεν ἀρχόντισσα / [] εὐρίσκεται εἰσὲ
χρέος εἰσὲ ἐβδομήντα ρεάλια διὰ τὰ ὅποια ρεάλια ἀφή / νει τὸν ντόπον τοῦ Μερσινίου
τὴν μπάρτην της ὅποιο παιδὶ ἤθελε θελήσειν νὰ δώσῃν / τὸ αὐτὸν χρέος νὰ εἶναι
ὁ αὐτὸς τόπος ἐδικός του εἰ δὲ καὶ δὲ θελήσου νὰ τὰ δώσουν νὰ / πουλιέται ὁ τόπος
νὰ δώνεται τὸ χρέος ἀκόμα τὸ πρᾶμα ὅπου ἔχειν εἰς τὸ Δαμίνον / τό 'χασιν παντο-
τινὸ μ[[π]]ε τὸν μποτὲ Γεώργην Παντελάκην καὶ αὐτὸν τῆς ἀρχοντοπούλας / της.
Τοῦτα ὅλα ὅπου ἀφήνει τῶν ἀρχοντόπουλῶν της τὸς τὰ ἀφήνει μὲ τὴν κοντετζιὸν /
ἐτούτην νὰ τρώγῃν ὁ ἄρχων της ἡγου ὁ συνβίος της ὁ ἀφέντης Μαρκέτος ὅλα τὰ
ἐμισὰ / εἰσοδήματα τῶν αὐτῶν πραγμάτων καὶ τόπων καὶ ζώνων ξηγώντας ὅτι τὸ
χωράφιν τοῦ / ἀφέντην τῆς Τζιᾶς νὰ τὸ τρώγῃν μοναχικόν του ἕως τὴν ζωὴν του
διὰ νὰ μνημο / νεύῃ ἐμένα καὶ τὴν κιουρά μου καὶ τοῦτον ὅλον ποὺ γίνεται εἰς αὐτὸν
περόν νὰ στέκε / ται εἰς τὴν τιμὴν μου τόσον εἰς εὐλογητικὴν γυναῖκα ὡσὰν καὶ εἰς
κοπέλα φανερά ἔ / τζιν παρακαλεῖ τὸν ἀφέντην τὸν μπάρμπαν της τὸν σινιὸρ Γιο-
ζέφην Κορονέλλον / καὶ ἀφήνει τὸν ἐπίτροπον εἰς τὰ ἀρχοντόπουλάν της νὰ εἶναι καὶ
νὰ παρασταθῇν εἰσὲ / ὅλαν τος τὰ χρειαζόμενα καὶ νὰ μὴν ἡμποροῦ νὰ παντρευτοῦ
ἂ δὲν εἶναι μὲ τὸ θέλη / μάν του ὡσὰν καλὰ τὸν ἀφήνει νὰ λογαῖται γονιὸς τος ὡς τὸ
ἰδιὸν τος κορμὶν τοῦ ἰ / δίου ἀντροῦνου ἐδῶ παρὼν καὶ ὁ ἄρχος της ὁ ἀφέντης
Μαρκέτος Κορονέλλος καὶ / στέργειν καὶ βεβαιώνει τὰ ὅσαν ἔφησεν ἡ ἀρχόντισσάν
του εἰς τὰ ἀρχοντόπουλάν / τος καὶ εἰς τὰ ὅσαν ἐπαράγγειλε καὶ ἀπογράφει καὶ
κάτωθεν ὑπὸ χειρός του εἰς πλέα / βεβαίωσιν καὶ τὰ ἐξῆς. "Ετι ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ
τοῦ νοταρίου εἰ ἔχειν παραγγεῖλει τὶ ἔ / τερον καὶ εἶπε μου οὐχὶν εἰ μ[[ου]] ἢ
ἡ παροῦσαν της διαθήκην θέλει εἶσται ἰσχυρὰς / βεβαία καὶ ἀχάλαστην παρακα-
λώντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου / ὑπὸ χειρός τος. — —

/ — ἐγὼ Μᾶρκος Κορονέλλος στέργω καὶ βεβαιώνω εἰς τὰ ἄνωθεν —

/ — πρὲ Φραντζίσκος Κάλβος Καντόρες μάρτυρας —

/ — Χρυσῆς Κορονέλλος μάρτυρας —

/ — Νικολός Κόντες μαρτυρῶ τᾶνωθε — —
 / — Γιοζέφης Κορονέλλος στέργω καὶ μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

247

Ἀγοραπωλησία

φ. 141^v

/ Φ 144

Ἐβγαλμένη ἀπὸ Γερμανάκη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 31/
 κα[τὰ τὸ πα] / λαιὸν εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ μεγαλειοτάτου ἀφέντη Μαρκέτου Κο-
 ρονέλλου ἐδῶ π[αρῶν] / ἡ ἀρχόντισσάν του κυρία Μαργέτα ἡ ὁποία ἀρχόντισσαν
 λέγειν πὼς τὴν μπαρ/..] τζι τὸν ντόπον τοῦ Μερσινίου ὁποῦ ἔχειν καὶ ποσσεντέρειν
 ἀπὸ τὴν σήμερον μὲ ἰδί / αν της βουλή καὶ μὲ ἰδίαν της γνώμην τὸν ἐνδίνει καὶ
 παραδίνει τότε καὶ τέλεια τὸν ἐ / πουλεῖ τοῦ ἀρχοντόπουλού της τοῦ πολλὰ ἐκλαμ-
 πρου ἀφέντην Γερμανάκην Κορονέ / λλου διὰ ρεάλια ἐξήντα ἦτοιν (νούμερο) 60/ κα-
 θὼς ἀναμετάξουν τος ἐσιαστήκασιν ὡ / σὰν μάνα καὶ παιδὶ τὰ ὁποῖα ἐξήντα ρεάλια
 τὴν τιμὴν τοῦ εἰρημένου τόπου κα / θομολογᾷ ἡ ἄνωθεν ἀρχόντισσάν πὼς τὰ ἔλαβε
 καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὰ χέρια / τοῦ ἀρχοντόπουλόν τ[[ι]]ους τοῦ ἀγοραστῆν
 τοῦ ἀφέντη Γερμανάκην καὶ κράζεται πληρω / μένην καὶ ξεπληρωμένην ὡς ἓνα
 νᾶσπρο καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸν αὐτὸν τόπον μὲ ὅ / λα του τὰ δικαιώματα καὶ μὲ
 πᾶσαν του ποσσέσον τὸν ἐπαραδίνειν εἰς τὰς χεῖρας του / νὰ τὸν ἐκάμη ὡς θέλει
 καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα ἐδικόν του καὶ ἀγορά του πουλήσειν χα / ρίσειν ψυχικὸν
 τὸν ἐδώσειν καὶ ὡς ἤθελε τοῦ φανιστεῖν / νὰ τὸν / ἐκάμη / καὶ διὰ κανέναν και-
 ρὸν ὁποῦ / νὰ ἤθελε εὔρεθῇ τινὰς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα / διὰ
 τὸν αὐτὸν τόπον ὁμπλιγάρεται ἡ αὐτὴν ἀρχόντισσάν ἡ πουλήτρα καὶ τὰ / καλάν της
 νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην εἰς πᾶσαν ἐναντίο καὶ τὰ / ἐξῆς. Εἰς ὅλο τὸ ἄνω
 γεγραμμένον οἱ μερίδες ἐπομείνασιν κοντέντοι καὶ ἀνε / παμένοι παρακαλώντας
 καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὁποῖοι γράφου ὑπὸ / χειρός τος καὶ τὰ ἐξῆς ὁ ὁποῖος
 τόπος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ νουμενάρειν εἰς τὴν / διαθήκην της πὼς ἀφήνει νὰ πουλη-
 θῇ νὰ ἔβγῃ τὸ χρέος της καὶ νὰ εἶναι ἐλεύθε / ρος ἀπὸ τὸ ἐκεῖνο χρέος ἐδῶ παρῶν
 καὶ ὁ ἄνω εἰρημένος ἀφέντης Μαρκέτος καὶ στέργει / τὸ παρὸν καὶ ἀπογράφειν
 καὶ ἰδιοχείρως του — — —

